

The presence of Yeshua within us consecrates forever. Though we still occupy mortal bodies, these are not ordinary clay pots. We are holy because of the holy treasure within us.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Tzav** (צַו | Command)
- **Torah:** Leviticus 6:1-8:36
- **Haftarah:** Jeremiah 7:21-8:3, 9:22-23
- **Gospel:** Mark 7:31-8:38

A special portion for Shabbat HaGadol is applicable this Shabbat!

- **Shabbat HaGadol** (שבת הגדול | The Great Sabbath)
- **Haftarah:** Malachi 3:4-24

In Jars of Clay

The strange laws of Leviticus 6 seem to indicate that anyone who touches a grain offering or a sin offering becomes automatically sanctified. "Anyone who touches its flesh will become consecrated" (Leviticus 6:27), the Torah says. What does this mean? It seems strange to imagine that a person could go into the Tabernacle and touch the flour from a grain offering and it would make him holy just like that. Is that what the Torah really means to teach?

These passages do not refer to consecration by means of a casual touch. The sages explain that consecration occurs only when some of the particles of the most holy sacrifice are transferred to the person or object touching them. For example, if a sin offering is cooked in a clay pot, the porous nature of the clay inevitably absorbs some of the meat of the sin offering. As a result the pot takes on the same sanctity as the sin offering itself and cannot be removed from the sanctuary or used for something else. The Torah says it must be broken.

Also the earthenware vessel in which it was boiled shall be broken; and if it was boiled in a bronze vessel, then it shall be scoured and rinsed in water. (Leviticus 6:28)

A bronze vessel, however, is not porous like clay. Therefore, it can be scoured clean and reused for other purposes. Similarly, a garment on which some of the blood of a sin offering is splashed must be cleaned inside the sanctuary before it can be removed. Until the "most holy" blood is removed, the garment takes on the "most holy" status of the sacrifice. These laws

De aanwezigheid van Yeshua in ons heiligt voor altijd. Hoewel we nog steeds sterfelijke lichamen bewonen, zijn dit geen gewone kleipotten. Wij zijn heilig vanwege de heilige schat in ons.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Tzav** (צַו | Gebied)
- **Tora:** Leviticus 6:1-8:36
- **Haftarah:** Jeremia 7:21-8:3, 9:22-23
- **Evangelie:** Marcus 7:31-8:38

Een speciaal gedeelte voor Shabbat HaGadol wordt deze Shabbat gelezen!

- **Shabbat HaGadol** (שבת הגדול | De Grote Sabbath)
- **Haftarah:** Maleachi 3: 4-24

In Aarden Vaten

De vreemde wetten van Leviticus 6 lijken erop te wijzen dat iemand die een spijsoffer of zondoffer aanraakt automatisch geheiligd wordt. "Iedereen die dat vlees aanraakt zal geheiligd worden" (Leviticus 6:27), zegt de Thora. Wat betekent dit? Het lijkt vreemd om zich in te denken dat iemand in de Tabernakel kon gaan en de bloem van een graanoffer aanraken en het zou hem heilig maken, zomaar. Is dat wat de Torah werkelijk wil leren?

Deze passages verwijst niet naar heiliging door middel van een toevallige aanraking. De wijzen leggen uit dat de heiliging alleen gebeurt als deeltjes van het allerheiligst offer overgedragen worden op de persoon of het voorwerp dat het aanraakt. Bijvoorbeeld, als een zondoffer in een aarden pot wordt gekookt, absorbeert de poreuze klei onvermijdelijk een deel van het vlees van het zondoffer. Als gevolg daarvan neemt de pot dezelfde heiligheid aan als het zondoffer zelf en kan niet uit het heiligdom worden verwijderd of voor iets anders gebruikt. De Tora zegt dat hij moet gebroken worden.

Gerei van gres waarin het wordt gekookt moet worden gebroken; als het in gerei van koper is gekookt: schoongeschuurd en afgespoeld met water moet het worden.. (Leviticus 6:28, NB)

Een bronzen vat is echter niet poreus zoals klei. Daarom kan het worden schoon geschuurd en opnieuw gebruikt voor andere doeleinden. Evenzo moet een kledingstuk waarop het bloed van een zondoffer is gespat, gereinigd worden in het heiligdom voordat het kan worden verwijderd. Totdat het "allerheiligste" bloed is verwijderd, neemt het kledingstuk de "allerheiligste" status van het offer over. Deze wetten

are the source of many of the complex and technical rules that regulate a kosher kitchen in Traditional Judaism today.

The law of the clay vessels brings to mind a passage from the Apostle Paul. In 2 Corinthians 4:7, Paul compared believers to jars of clay containing valuable treasure. Though our mortal bodies are perishable and temporary—like a clay jar—the treasure contained within them is immortal: the death and resurrection of Yeshua:

But we have this treasure in earthen vessels ... always carrying about in the body the dying of Yeshua, so that the life of Yeshua also may be manifested in our body. (2 Corinthians 4:7-10)

It is not a perfect analogy, but the law about clay pots used for cooking the sin offering has some similarity. A clay pot used to prepare a sin offering was no longer just an ordinary clay pot. It was something holy, connected with the sin offering. Yeshua can be compared to a sin offering in His death and resurrection. We are like the clay pots that contain this fabulous treasure. The presence of Yeshua within us consecrates forever. Though we still occupy mortal bodies, these are not ordinary clay pots. We are holy because of the holy treasure within us.

zijn de bron van veel van de complexe en technische regels die vandaag in het traditionele Jodendom een koosjere keuken regelen.

De wet van de aarden vaten brengt een passage van de apostel Paulus in gedachten. In 2 Korintiërs 4:7, vergelijkt Paulus gelovigen met potten van klei met daarin een waardevolle schat. Hoewel onze sterfelijke lichamen vergankelijk en tijdelijk zijn – zoals een kleipot - is de schat daarin onsterfelijk: de dood en opstanding van Yeshua:

Maar wij hebben deze schat in aardewerken vaten, ... altijd de doding van Jezus in het lichaam omdragend, opdat ook het léven van Jezus in ons lichaam blijkt,. (2 Korintiërs 4: 7-10)

Het is geen perfecte analogie, maar de wet m.b.t. kleipotten gebruikt voor het koken van het zondoffer heeft enige gelijkenis. Een aarden pot gebruikt om een zondoffer te bereiden was niet langer alleen maar een gewone aarden pot. Het was iets heiligs, verbonden met het zondoffer. Yeshua kan in Zijn dood en opstanding worden vergeleken met een zondoffer. We zijn als de kleipotten die deze fabelachtige schat bevatten. De aanwezigheid van Yeshua in ons heiligt voor altijd. Hoewel we nog steeds sterfelijke lichamen bewonen, zijn dit geen gewone kleipotten. Wij zijn heilig vanwege de heilige schat in ons.

